

A Critique on the Book ***“Cultural Anthropology in a Globalizing World”***

Asghar Izadi-Jeiran*

Abstract

“Cultural Anthropology in a Globalizing World” (forth edition, 2017) by Barbara Miller is a text book with aim to introduce cultural anthropology for students. The first chapter is about history and theory in cultural anthropology and the second chapter about research method in this discipline. The next nine chapters written in order to three axes including culture grounds, social organization, and symbolic systems. The last two chapters consider two contemporary issues: movement and development. Miller has made a good effort and innovations to appear a book which form tasteful and contents engaging. In doing so, she uses of nine techniques that make book unique among other textbooks in cultural anthropology. The strengths of book include: concrete engagement of redeal, learning anthropological thinking, seeing applied dimension of cultural anthropology, introducing critical approaches, and providing contemporary changes in the subjects of chapters. Some weak points of the book include: ignorance of some contemporary theoretical currents, absence of a good discussion about the representation and analysis of ethnographic data, and unequal accesses of readers to additional packages of the book.

Keywords: Cultural Anthropology, Fieldwork, Culture, Globalization, Anthropolog.

* Associate Professor, Director of Research Core for Cultural Anthropology, University of Tabriz, Tabriz, Iran,
a.izadijeiran@tabrizu.ac.ir

Date received: 26/03/2024, Date of acceptance: 04/08/2024

Extended Abstract

“Cultural Anthropology in a Globalizing World” (fourth edition, 2017) by Barbara Miller is a textbook to introduce cultural anthropology for students, with a special focus on the processes of globalization. In the opening chapter of the book, by reviewing the history and theories of cultural anthropology, Miller presents competing theoretical camps in response to the main questions of the field: biological determinism against cultural constructionism; interpretive anthropology against cultural materialism; and individual agency against structuralism. Then he explains the key concept of culture based on the characteristics of difference with nature, symbols, education, integrated whole, and interaction and cultural change. The second chapter is devoted to research methods in cultural anthropology. The next nine chapters are written in order to three axes including cultural grounds, social organization, and symbolic systems. Cultural grounds include economic systems, reproduction and development, and illness and healing. Economic Systems, chapter 3, is concerned with three issues: modes of substance, modes of consumption and exchange, and globalization and changing economies. In chapter 4, under the title of “Reproduction and Development”, some important subjects such as modes of reproduction, culture and fertility, and personality and life cycle are discussed. Chapter 5, “Disease, Illness, and Healing”, after discussions about the concept of ethnomedicine, go on healing ways in different cultures. Then Miller mentions three theoretical approaches in the study of health systems: ecological/epidemiological approach, symbolic/interpretive approach, and critical medical anthropology. The second part of the book considers the collective organization of human life. Kinship and domestic life are the main subjects of chapter 6. In all cultures, kinship is related to substance and reproduction. Then, Miller highlights three foundations of inter-personal relations: descent, sharing, and marriage. Chapter 7, “Social Groups and Social Stratification”, is attributed to those relationships and collective organizations which go beyond the household, people who relate together with a base other than kinship ties. In chapter 8, “Power, Politics, and Social Order”, Miller defines politics as the organizational use of public power, rather than private micro-politics of family and domestic groups. Anthropologists distinguish between two dominant instruments in social control: norms and laws. Barbara Miller after showing cultural grounds and collective organization, opens the third section which is about intangible dimensions in human life or symbolic systems. Chapter 9, “Communication”, is about communications and language, with reliance on linguistic anthropology and cultural anthropology. Chapter 10 includes one of the important subjects in the

discipline, “religion”. Miller gives a contemporary and comprehensive definition of religion: beliefs and behaviors in relation to supernatural entities and forces. Symbolic systems in this book end with “expressive culture” in chapter 11: as a broad sphere of human behavior and thought which includes art, entertainment, and play. The last two chapters consider two contemporary issues: movement and development. Miller has made a good effort and innovations to produce a book which form be tasteful and contents engaging. In doing so, she uses nine techniques that make the book unique among other textbooks in cultural anthropology: learning objective, anthro connections, culturama, anthropology works, thinking like an anthropologist, eye on the environment, map program, in-text glossary, and thinking outside the box.

The strengths of the book include concrete engagement of the reader, learning anthropological thinking, seeing the applied dimension of cultural anthropology, introducing critical approaches, and providing contemporary changes in the subjects of chapters. Some weak points of the book include ignorance of some contemporary theoretical currents, absence of a good discussion about the representation and analysis of ethnographic data, and unequal access of readers to additional packages of the book.

Bibliography

- Jackson, Michael, Piette, Albert & Laurent Denizue. 2017. *Existential Anthropology: Considering Human Condition Not Culture*, collected and translated by Asghar Izadi-Jeiran, Tehran: Tisa (Persian).
- Howes, David & Constanse Classen. 2016. *Sensory Anthropology*, collected and translated by Asghar Izadi-Jeiran, Tehran: Foroogh-andishan-e-Honar.
- Izadi-Jeiran, Asghar. 2018. *Activating Liberatory Capacities of Anthropology*, Adscura.
- Clifford, James & George Marcus. 1986. *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography*, Berkeley: The University of California Press.
- Emerson, Rachel, et al. 2011. *Writing Ethnographic Fieldnotes*, 2nd edition, Chicago: University of Chicago Press.
- Harris, Marvin. 1971. *Culture, Man and Nature*. 2nd edition, New York: Thomas Y. Crowell.
- LeCampte, Margaret & Schensul, Jean. 2013. *Analysis and Interpretation of Ethnographic Data: A Mixed Methods Approach*, Volume 5, Second Edition, Lanham, MD: AltaMira Press.
- Lindholm, Charles. 2007. *Culture and Identity: The History, Theory, and Practice of Psychological Anthropology*, Oneworld Publications.
- Marcus, George & Cushman, Dick. 1982. Ethnographies as Texts, *Annual Review of Anthropology*, 11: 25-69.
- Mead, Margaret. 1928. *Coming of Age in Samoa*, New York: Morrow.

Miller, Barbara. 2015. *Cultural Anthropology*, Eighth Edition, Boston: Pearson.

Miller, Barbara. 2017. *Cultural Anthropology in a Globalizing World*, 4th Edition, Boston: Pearson.

Scheper-Hughes, Nancy. 1992. *Death without Weeping: The Violence of Everyday Life in Brazil*, Berkeley: University of California Press.

Singer, Merrill et al (eds). 2020. *Introducing Medical Anthropology: A Discipline in Action*, Third Edition, Lanham: Rowman & Littlefield.

بررسی کتاب Cultural Anthropology in a Globalizing World (مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن)

اصغر ایزدی جیران*

چکیده

کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن (ویرایش چهارم، ۲۰۱۷) اثر باربارا میلر یک کتاب آموزشی است که با هدف معرفی رشته مهم مردم‌شناسی فرهنگی به دانشجویان نوشته شده است. فصل آغازین کتاب به تاریخ و نظریه‌های مردم‌شناسی فرهنگی و مفهوم کلیدی فرهنگ و فصل دوم به روش پژوهش در مردم‌شناسی فرهنگی اختصاص دارند. نه فصل بعدی ذیل سه محور شالوده‌های فرهنگ، سازمان اجتماعی، و نظام‌های نمادین قرار گرفته‌اند. دو فصل آخر هم به دو موضوع مهم معاصر می‌پردازد: حرکت و توسعه. میلر تلاش وافری کرده تا با نوآوری‌هایی، هم فرم کتاب را برای خوانندگان دلپذیر کند و هم آن‌ها را به‌طور عمیق‌تری با مطالب هر فصل درگیر سازد. در این راستا، نویسنده نه تکنیک به کار برده و همین فنون‌اند که کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن را از یک اثر معمول در کتب درسی فراتر می‌برند. نقاط قوت اثر عبارتند از: درگیری ملموس خواننده، یادگیری تفکر مردم‌شناختی، کاربردی دیدن مردم‌شناسی فرهنگی، معرفی رویکردهای انتقادی، و ارایه تغییرات معاصر در موضوعات. نقاط ضعف اثر را می‌توان در غفلت از برخی جریان‌های نظری معاصر، خام‌دستی مهم در روش پژوهش مردم‌شناسی به‌طور خاص شیوه‌های بازنمایی و فنون تحلیل داده‌های میدانی، و دسترسی نابرابر به بسته‌های تکمیلی کتاب یافت.

کلیدواژه‌ها: مردم‌شناسی فرهنگی، کار میدانی، فرهنگ، جهانی شدن، مردم‌شناسی.

* دانشیار گروه علوم اجتماعی، مدیر هسته پژوهشی مردم‌شناسی فرهنگی، دانشگاه تبریز، تبریز، ایران،
a.izadijeiran@tabrizu.ac.ir

تاریخ دریافت: ۱۴۰۳/۰۱/۰۷، تاریخ پذیرش: ۱۴۰۳/۰۵/۱۴

۱. مقدمه

کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن (ویرایش چهارم، ۲۰۱۷) اثر باربارا میلر اساساً کتابی آموزشی است با هدف پرورش تفکر انتقادی و یادگیری بازتابنده. مردم‌شناسی فرهنگی کل جهان‌های جدید را به روی ما می‌گشاید. این کتاب به دانشجویان کمک می‌کند تا با فرهنگ‌های دور و نزدیک مواجه شوند. از نظر میلر، آشنا ساختن غریبه، آموزشی بنیانی در دنیای در حال جهانی شدن است که در آن تنوع فرهنگی می‌تواند مساوی باشد با بقای همه ما. از خلال بینش‌های مردم‌شناسی فرهنگی، «ما» تبدیل به «دیگری» می‌شویم. برای رسیدن به این هدف، ویرایش چهارم کتاب مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن اطلاعات غنی و مهیجی درباره فرهنگ‌های جهان ارائه می‌کند. امید نویسنده آن است که خوانندگان با خواندن این اثر، حیاتی را خواهند زیست که به لحاظ فرهنگی آگاه‌تر، غنی‌تر، و مداراتر است.

باربارا میلر استاد مردم‌شناسی و امور بین‌الملل دانشگاه جورج واشنگتن و مدیر موسسه مطالعات جهانی و بین‌المللی مدرسه الیوت است. او قبل از این که در سال ۱۹۹۴ به دانشگاه جورج واشنگتن برود، در دانشگاه سیراکیوز، دانشگاه راجستر، سانی کورتلند، کالج ایتاکا، دانشگاه کورنل، و دانشگاه پیتسبورگ تدریس کرده بود. به مدت ۳۰ سال است که پژوهش میلر متمرکز است بر نابرابری‌های جنسیتی در هند، به ویژه انکار و فراموشی تغذیه‌ای و پزشکی دختران در نواحی شمالی کشور و سقط انتخابی بر اساس جنسیت. هم‌چنین او در باب فرهنگ و توسعه روستایی در بنگلادش، پویایی خانوارهای کم‌درآمد در جامائیکا، و نوجوانان هندو در پیتسبورگ تحقیق کرده است. علایق پژوهشی کنونی میلر، پژوهشی مستمر در مورد نابرابری‌های جنسیتی در حوزه بهداشت در آسیای جنوبی و نقش مردم‌شناسی فرهنگی در کمک به سیاست‌گذاری، به ویژه در رابطه با زنان، کودکان، و دیگر گروه‌های فرودست است.

میلر دروس «درآمدی بر مردم‌شناسی فرهنگی»، «مردم‌شناسی پزشکی»، «مردم‌شناسی توسعه»، «فرهنگ و جمعیت»، «بهداشت و توسعه در آسیای جنوبی»، «مهاجرت و سلامت روانی»، و «سیاست‌گذاری جنسیتی جهانی» را تدریس می‌کند. میلر مقالات پژوهشی بسیاری منتشر کرده است. او مولف کتاب‌های پژوهشی سلسله‌مراتب سکس و جنسیت (۱۹۹۳)، جنسیت در خطر: انکار کودکان دختر در نواحی روستایی شمال هند (۱۹۹۷)، و ویراستار مؤثر قدرت و معنای آن در فرهنگ‌های آسیایی (۱۹۹۸)، به همراه آلف هایتیتل است. میلر مولف کتاب‌های درسی مهمی نیز بوده که، علاوه بر کتاب حاضر، عبارتند از مردم‌شناسی فرهنگی (ویرایش هشتم، ۲۰۱۵) و مولف رهبر کتاب چهارشاخه‌ای مردم‌شناسی (ویرایش دوم، ۲۰۰۸).

میلر در سال ۲۰۰۹ وبلاگی بنام anthropologyworks را راه انداخت، جایی که در آن او و نویسندگان دیگر، فکرهايشان را درباره مسائل اجتماعی مهم ارایه می کردند، هم چنین حضور مردم شناختی هفتگی در رسانه های اصلی و کارهای دیگر. میلر در سال ۲۰۱۰ وبلاگ دومی را بنام globalgendercurrent به راه انداخت، که پژوهش و بحث های جدید در رابطه با مسائل زنان را برجسته می کند. او در مورد مسائل جنسیتی جهانی پیام های توییتری و فیسبوکی می گذارد. توییتر او با آی دی anthropologyworks و ۲۱ هزار دنبال کننده، اختصاص به نوشتن پیام هایی درباره مردم، فرهنگ، تغییر، و سیاست گذاری در سراسر جهان دارد. شعار باربارا میلر که در زیر متن معرفی نویسنده ی کتاب آمده، علت علاقه، و انگیزه او به کار مردم شناختی را نشان می دهد: «مردم شناسی فرهنگی هیجان انگیز است، چون با هر چیزی پیوند می یابد، از غذا تا هنر. و می تواند در جلوگیری و حل مشکلات جهانی مرتبط با نابرابری اجتماعی و بی عدالتی کمک کند.» (ص. نوزده)

۲. تکنیک های نه گانه

آنچه این کتاب را برجسته تر و درخشان تر از سایر کتاب های آموزشی در مردم شناسی فرهنگی می کند، تکنیک هایی است که نویسنده در لابه لای مطالب و محتوای فصول جای گذاری کرده است. اکثر این تکنیک ها در داخل قاب ها یا خطوط موازی قرار گرفته اند و کمک می کنند تا خواننده به طور ملموس تر و درگیرانه تری به خواندن کتاب ادامه دهد. این فنون عبارتند از:

۱. اهداف آموزشی (Learning Objectives). اهداف آموزشی در صفحه نخست هر فصل ذیل یک فلش و در سه عبارت فهرست شده اند. در پایان فصل، قسمت «بازدید اهداف آموزشی» دیدی کمکی ارایه می دهد از نکات اصلی مرتبط با سه هدف آموزشی و به خواننده کمک می کند که به پرسش های آموزشی، پاسخ های بهتر و عمیق تری بدهد.

۲. پیوندهای آنترو (Anthro Connections). هر فصل با قطعه ای جالب و کوتاه شروع می شود، قطعه ای داخل قابی با دو خط موازی در باب جنبه ای از فرهنگ که با رویدادهای اخیر مرتبط است. این قطعه به عکسی که در صفحه نخست هر فصل آمده، پیوند می یابد. این طرح به دانشجویان کمک می کند تا ربط مردم شناسی به مسائل معاصر در جای جای جهان را تشخیص دهند.

۳. **کالچراما (Culturama)** یا چشم‌انداز یک فرهنگ. همه فصول در بر دارنده پروفایلی یک صفحه‌ای هستند از یک گروه فرهنگی، با مینی پانورامایی شامل دو عکس و یک نقشه توضیح‌دار. این خلاصه‌ها امکان نگاهی اجمالی و جذاب بر فرهنگ نمایش داده شده را فراهم می‌آورند.

۴. **مردم‌شناسی به درد می‌خورد (Anthropology Works)**. گرچه ممکن است دانشجویان اطلاعات جالبی که مردم‌شناسی فرهنگی ارائه می‌دهد را تحسین کنند، ولی احتمالاً بپرسند «این دانش، کاربردی عملی هم دارد؟» هر فصل نمونه و مثالی اضطراری می‌آورد از این‌که چگونه دانش و روش‌ها در مردم‌شناسی فرهنگی می‌توانند از مسائل اجتماعی جلوگیری کرده یا آن‌ها را حل کنند. برخی از مثال‌ها عبارتند از: نقش پل فارمر در تأمین مراقبت بهداشتی در هایتی، پژوهش کاربردی لارا تاباک درباره کردارهای جنسی پرخطر مردان در شهر نیویورک، و همکاری زنان بومی استرالیا با یک مردم‌شناس برای مستند کردن و حفظ میراث فرهنگی‌شان.

۵. **مثل یک مردم‌شناس فکر کن (Think Like an Anthropologist)**. این مثال‌های داخل قاب، مردم‌شناسی را به زندگی هر فردی مرتبط کرده و یادگیری بازان‌دیشانه را تقویت می‌کنند. مثال‌های دیگر یک مشکل را معرفی کرده و نشان می‌دهند که چگونه از منظر دیدگاه‌های نظری مختلف مطالعه یا تحلیل شده است، با ارایه پیوندهایی به بحث‌های نظری اصلی در مردم‌شناسی فرهنگی که در فصل ۱ آمده‌اند. این فن، تفکر انتقادی را تقویت می‌کند.

۶. **چشم دوختن بر محیط زیست (Eye on Environment)**. این طرح‌های داخل قاب، رابطه مهم بین فرهنگ و محیط را برجسته می‌کنند. همراه با ارجاعات بسیار داخل متنی به این‌که چگونه فرهنگ و محیط با یکدیگر تعامل دارند، دانشجویان پیوندهای فرهنگ-محیط را از خلال مثال‌هایی از فرهنگ‌های مختلف بازخواهند شناخت.

۷. **نقشه‌ها**. نقشه‌ها به دقت انتخاب و طراحی شده‌اند تا اطلاعات تکمیلی دقیقی بر متن باشند. زیرنویس‌های مفصل دانشجویان را راهنمایی می‌کنند تا نقشه را به موضوعات دیگری چون معیشت، جمعیت، و زبان مرتبط سازند.

۸. **مفاهیم کلیدی (Key Concepts)**. تعاریف مفاهیم کلیدی در جایی که برای نخستین بار ذکر و تعریف شده‌اند در زیرنویس همان صفحه آمده‌اند. فهرست مفاهیم کلیدی در پایان هر فصل با شماره صفحه مربوطه گذاشته شده است. فرهنگ لغات آخر کتاب شامل فهرست کامل مفاهیم کلیدی و تعاریف‌شان است.

۹. اندیشیدن خارج از چارچوب (Thinking Outside the Box). این طرح، که در پایان هر فصل گذاشته شده، دو یا سه پرسش برانگیزاننده را در هر فصل مطرح می‌کند. این پرسش‌ها خوانندگان را وامی‌دارند تا یک موضوع را به تجربه‌های فرهنگی خودشان ربط داده یا راهی را فراهم می‌آورند برای پژوهش بیش‌تر. این‌ها می‌توانند به بحث کلاسی کمک کرده یا به‌عنوان بنیانی برای پروژه‌های کلاسی به کار روند.

۳. ویرایش چهارم

میلر در ویرایش چهارم، داده‌های هر فصل را روزآمد کرده است، از جمله در مورد مثال‌هایی از آخرین پژوهش‌ها، آمار جمعیتی کنونی، و مفاهیم کلیدی جدید و بازبینی شده. در این ویرایش، فصول با قالب‌های پیوندهای آن‌تروپی شروع می‌شوند، مرتبط با مسائل معاصر در جهان. موارد جدید ویرایش چهارم مردم‌شناسی فرهنگی در دنیای در حال جهانی شدن به تفکیک فصول عبارتند از:

- فصل ۱: جایگاه مردم‌شناسی فرهنگی در بررسی اپیدمی ابولا.
- فصل ۲: مردم‌شناسی محاسباتی به‌عنوان مفهوم کلیدی جدید، بحث «انکسار» در مطالعات کالا؛ به روز کردن کالچرامای جزایر تروبریانده؛ و تبعیض جنسیتی در رشته.
- فصل ۳: بحث مصرف‌گرایی افراطی؛ مثال اثرات مصرف جهانی نیازمند معدن فسفات در یک جزیره کوچک اقیانوس آرام و جابه‌جایی جمعیت بومی؛ مفاهیم جدیدی در خصوص تقسیم کار، سلامتی سوپرکتیو، و پول متحرک.
- فصل ۴: به‌روز شدن سیاست یک کودک چینی به‌عنوان برنامه‌ای منعطف‌تر؛ روزآمدی در کالچرامای آمیش‌ها؛ مفهوم جدید، دگره‌نجاری است.
- فصل ۵: بحث در مورد بیماری‌های مسری حیوانات به‌عنوان گونه‌ای از بیماری‌های مسری؛ مفهوم کلیدی جدید، استیگماست.
- فصل ۶: مثالی جدید از لمس کردن به‌عنوان شیوه‌ای از ارتباطات خویشاوندی در مرکز هند.
- فصل ۷: داده‌هایی در مورد نابرابری اجتماعی جدید در مقوله‌های «نژادی» در آفریقای جنوبی، مبتنی بر تاریخ‌های شفاهی؛ روزآمدی کالچرامای روما.
- فصل ۸: بازبینی آمار حبس؛ روزآمدی کالچرامای مردم کرد.

فصل ۱۰: داده‌هایی جدید دربارهٔ مردمان نگارینثری و ادعاهای زمین در استرالیا؛ بازبینی تعریف مفهوم کلیدی جنبش‌های احیا.

فصل ۱۱: داده‌هایی در مورد نقش هنر در موقعیت‌های پساتضاد.

فصل ۱۲: به‌روز کردن آمار مهاجرت در سراسر فصل.

فصل ۱۳: آمار به‌روز شده در مورد مردمان بومی؛ داده‌هایی دربارهٔ شغل‌ها در توسعهٔ بین‌المللی و این‌که چگونه دانشجویان می‌توانند به بهترین نحو این شغل‌ها را دنبال کنند.

۴. مردم‌شناسی: فرهنگ و میدان

میلر قبل از این‌که وارد موضوعات مورد پژوهش مردم‌شناسان فرهنگی بشود، دو فصل نخست کتاب را به ترتیب به مفهوم مرکزی رشته و روش‌شناسی خاص آن اختصاص می‌دهد. فصل ۱ با عنوان «مردم‌شناسی و مطالعهٔ فرهنگ» از همان آغاز کتاب روشن می‌کند که در این رشته با چه مفهومی به‌عنوان بنیاد بحث‌ها مواجه هستیم. این فصل در سه قسمت ارائه شده است: (۱) چهارشاخهٔ مردم‌شناسی، (۲) معرفی مردم‌شناسی فرهنگی، و (۳) ویژگی‌های متمایز مردم‌شناسی فرهنگی. میلر تعریفی جامع از مردم‌شناسی ارائه می‌دهد: «مطالعهٔ بشریت، شامل خاستگاه‌های پیشاتاریخی و تنوع مردمان معاصر» (ص ۳). این رشته نسبت به سایر رشته‌هایی که بشریت را مطالعه می‌کنند، قلمرو وسیع‌تر، دوره‌ی زمانی طولانی‌تر، و موضوعات متنوع‌تری را در بر می‌گیرد. مردم‌شناسان فرهنگی، به‌عنوان یکی از چهارشاخهٔ مردم‌شناسی، تنوع‌ها و شباهت‌ها را در بین فرهنگ‌ها بررسی می‌کنند و این‌که چگونه فرهنگ‌ها در طی زمان تغییر می‌یابند. مردم‌شناسان فرهنگی برای یادگیری فرهنگی مدت زمان زیادی، نوعاً یک سال یا بیش‌تر، را برای زندگی با افراد مورد مطالعه‌شان می‌گذرانند.

میلر، در ادامه، چهره‌های شاخص و جریان‌های نظری مردم‌شناسی فرهنگی را مرور می‌کند (صص: ۶-۷). چهره‌های بنیان‌گذار مردم‌شناسی فرهنگی در اواخر قرن نوزدهم و اوایل قرن بیستم عبارت بودند از ادوارد تایلور و جیمز فریزر در انگلیس و لوئیس هنری مورگان در آمریکا. آن‌ها مدلی از تطور فرهنگی را پدید آوردند که در آن تمامی فرهنگ‌ها از شکل‌های پایین‌تر به شکل‌های بالاتر در طی زمان تحول می‌یافتند. برانیسلاو مالینوفسکی، چهره‌ای اصلی در مردم‌شناسی فرهنگی مدرن نیمهٔ نخست قرن بیستم، رویکرد نظری کارکردگرایی را بنیان نهاد. فرانتس بوآس، بنیان‌گذار مردم‌شناسی فرهنگی آمریکای شمالی، مفهوم نسبی‌گرایی فرهنگی را مطرح کرد، این‌که هر فرهنگی باید بر حسب ارزش‌ها و اندیشه‌های همان فرهنگ

درک شود و نباید بر اساس معیارهای فرهنگی دیگر مورد قضاوت قرار بگیرد. مارگارت مید کمک کرد تا بفهمیم که چگونه فرهنگ، به ویژه بزرگ کردن کودک، شخصیت و نقش‌های جنسیتی را شکل می‌دهد. مردم‌شناسی فرهنگی پس از جنگ جهانی دوم به‌طور قابل توجهی رشد کرد، هم در تعداد مردم‌شناسان آموزش دیده و هم در دپارتمان‌های مردم‌شناسی در کالج‌ها و دانشگاه‌ها. به همراه این رشد، تنوع نظری روزافزونی نیز پدید آمد: نظریه‌های فرهنگ مبتنی بر عوامل محیطی، با تأکید بر این که محیط‌های مشابه منجر به ظهور فرهنگ‌های مشابه می‌شوند؛ ساختارگرایی لوی استراوس که برای فهم فرهنگ، اسطوره‌ها و داستان‌ها را جمع‌آوری کرده و تم‌های زیرین‌شان را تحلیل می‌کرد؛ نظریه مارکسیستی دهه ۱۹۶۰ متکی بر اهمیت دسترسی افراد به وسایل معیشت که الهام‌بخش ماتریالیسم فرهنگی بود، با تأکید بر جنبه‌های مادی زندگی مثل محیط، معیشت، ثروت، و قدرت؛ مردم‌شناسی تفسیری دهه ۱۹۶۰ که برای فهم فرهنگ بر چگونگی اندیشیدن و اندیشه‌های افراد و نمادها و معانی مهم برای آن‌ها تمرکز می‌کرد. در روایت میلر، از دهه ۱۹۹۰، دو مسیر نظری دیگر برجسته شدند: الف) ساختارهای قدرت‌مندی چون اقتصاد، سیاست، و رسانه هستند که فرهنگ را شکل می‌دهند، با تأثیرگذاری بر این که چگونه افراد رفتار کرده و بیان‌پندارند. ب) عاملیت یا اراده آزاد، و قدرت افراد در خلق و تغییر فرهنگ، با عمل کردن علیه ساختارها.

با توجه به این که کتاب میلر نه بر نظریه‌ها بل بیشتر بر موضوعات مورد پژوهش مردم‌شناس‌ها تمرکز دارد، گزارش میلر از جریان‌های نظری بسیار خلاصه و ناقص جلوه می‌نماید. او برخی از جریان‌های نظری مهم و معاصر چون وجودگرایی (جکسون و دیگران، ۱۳۹۶) و پدیدارشناسی یا چرخش‌های نظری برجسته‌ای مثل چرخش حسی (هاوز و کلسن، ۱۳۹۵) را از قلم می‌اندازد.

در ادامه، نویسنده سه بحث در مردم‌شناسی را مطرح می‌کند که در قلب پرسش‌های اساسی این رشته قرار دارند: چرا افراد در فرهنگ‌های مختلف متفاوت و مشابه‌اند؟ چرا آن‌ها به شیوه خاصی عمل کرده و می‌اندیشند؟ و چرا مردم‌شناسان باید به درک این پرسش‌ها ادامه دهند؟ میلر برای بررسی این پرسش‌ها اردوگاه‌های نظری رقیب را مطرح می‌کند: جبرگرایی زیستی در برابر برساخت‌گرایی فرهنگی؛ مردم‌شناسی تفسیری در برابر ماتریالیسم فرهنگی؛ عاملیت فردی در برابر ساختارگرایی (صص: ۸-۹).

میلر در قسمت دوم فصل بر مفهوم فرهنگ تمرکز می‌کند. به نظر او، درک مفهوم پیچیده فرهنگ می‌تواند با بررسی ویژگی‌های آن به دست آید. میلر بر اساس پنج ویژگی فرهنگ را

تعریف می‌کند (صص: ۱۰-۱۵). برای شروع، او فهم فرهنگ را متکی می‌کند بر چیزی که مقابل آن است یعنی طبیعت. فرهنگ مثل طبیعت نیست و حتی آن را شکل می‌دهد. میلر با آوردن مثال‌های مردم‌نگارانه مختلفی از جوامع گوناگون نشان می‌دهد که چگونه کارکردهای اساسی بدن که برای زنده ماندن مهم‌اند توسط فرهنگ شکل می‌گیرند: خوردن، نوشیدن، خوابیدن، و دفع کردن. ویژگی دوم فرهنگ، اتکای آن بر نمادهاست. اعضای هر فرهنگی برای برقراری ارتباط بین افراد و انتقال معنا، چیزهایی را به جای چیزهای دیگر به کار می‌برند. خاص‌بودگی فرهنگی از مسیر نمادهای قراردادی می‌گذرد. ویژگی سوم آن است که فرهنگ یاد گرفته می‌شود یا کسب می‌گردد، در مقابل ژنتیک. ویژگی چهارم آن است که فرهنگ‌ها کل‌های یکپارچه هستند. اصل کل‌گرایی مردم‌شناختی می‌گوید که بین عناصر فرهنگ روابطی وجود دارد و فهم هر جزء بدون توجه به جزء دیگر فهمی ناقص خواهد بود. در نهایت، ویژگی پنجم آن است که فرهنگ‌ها منزوی و ایستا نیستند، بل با یکدیگر تعامل کرده و تغییر می‌کنند. جای آن بود که میلر در بحث از فرهنگ، به مناقشه‌ها و جدال‌های شدید بین مردم‌شناس‌ها اشاره کند، از جمله نزاعی که بر سر رابطه بین فرهنگ و فرد وجود دارد: این‌که آیا اعضای یک فرهنگ ارزش‌ها و هنجارهای آن را بدون مقاومت می‌پذیرند یا نه (لیندولم، ۲۰۰۷). یا این‌که آیا درون یک فرهنگ، الگوهای متضاد اندیشه، عمل، و احساس وجود دارد یا نه. و یا این‌که نسبت بین فرهنگ و قدرت (ایزدی جیران، ۱۳۹۷) یا اقتصاد سیاسی (شپرهیوز، ۱۹۹۲) چیست. این‌ها چالش‌هایی هستند که اکنون از دلمشغولی‌های مهم مردم‌شناسان معاصر به حساب می‌آیند.

قسمت آخر فصل اختصاص دارد به برشمردن ویژگی‌های متمایز مردم‌شناسی فرهنگی (صص: ۱۹-۲۱). نسبی‌گرایی فرهنگی، به‌عنوان میراث فرانتس بوآس، به ما می‌گوید که نباید با معیارهای یک فرهنگ، فرهنگ دیگر را ارزیابی یا قضاوت کرد. هیچ فرهنگی بهتر از فرهنگ دیگر نیست. همین امر باعث می‌شود تا مردم‌شناسان ارزش گذاشتن و حفظ تنوع در حیات بشر اهمیت دهند.

فصل دوم کتاب را میلر به روش‌شناسی خاص مردم‌شناسی فرهنگی اختصاص داده است. در اواسط قرن نوزدهم است که لوئیس هنری مورگان گام‌هایی به سوی یادگیری از افراد و فرهنگ‌شان از طریق مشاهده مستقیم و تعامل با افراد بیش‌تری از درون بافت برداشت، برخلاف مردم‌شناسی پشت‌میزنشین و بالکنی. نقطه عطف بعدی در اوایل قرن بیستم توسط برانیسلاو مالینوفسکی روی داد. او بنیانی برای روش اساسی در مردم‌شناسی فرهنگی گذاشت:

مشاهده مشارکتی. این تکنیک در بر گیرنده زیستن در یک فرهنگ در دوره‌ای طولانی است. مالینوفسکی به مدت دو سال در یک چادر در کنار مردمان محلی ساکن شد و تا حد ممکن هم چون یکی از آن‌ها در فعالیت‌ها و زندگی‌شان شرکت کرد. او زبان‌شان را هم یاد گرفت. این نوآوری‌ها مالینوفسکی را قادر کرد تا فرهنگ تروبریان را به‌طور دست اول یاد بگیرد، نه از طریق گزارش‌های دست دوم یا مصاحبه‌های بالکنی. میلر سه عنصر استاندارد در روش پژوهش میدانی یا کار میدانی (fieldwork) در مردم‌شناسی فرهنگی معاصر را چنین برمی‌شمارد: ۱. زندگی کردن با افراد برای مدتی طولانی، ۲. شرکت کردن در زندگی هرروزه افراد و مشاهده آن، ۳. یاد گرفتن زبان محلی (ص. ۲۵). میلر برقراری روابط دوستانه و تبادل هدیه بین پژوهشگر مردم‌شناس و مردمان مورد مطالعه را مهم می‌داند (صص: ۲۹-۳۰). با وجود این‌که سراسر کتاب مملو است از مثال‌های مردم‌نگارانه، اما میلر در توضیح مراحل عملی انجام پژوهش میدانی مردم‌نگارانه به‌طور خامی عمل می‌کند. این نقص به‌طور خاصی در مورد ابزار روش‌شناختی دیگر مردم‌شناسی یعنی مردم‌نگاری (ethnography) خودش را عیان می‌کند. جای آن بود که میلر به‌طور مبسوطی بر تمایز خاص بازنمایی یا نوشتارهای مردم‌نگارانه انگشت تأکید بگذارد (مارکوس و کاشمن، ۱۹۸۲؛ کلیفورد و مارکوس، ۱۹۸۶). متن و فرم بازنمایی در مردم‌نگاری تفاوتی اساسی با سایر رشته‌های علوم اجتماعی و انسانی دارد، از جمله این‌که از اهداف اساسی متن مردم‌نگارانه، به تصویر کشیدن جهان اجتماعی و فرهنگی به نحوی است که برای خوانندگان قابل تجسم باشد. مردم‌نگارها از تصویرپردازی‌های چندحسی استفاده می‌کنند تا صحنه‌هایی ملموس از موقعیت‌ها، رخدادها، اشخاص، و فضاها خلق کنند (امرسون و همکاران، ۲۰۱۱). همین‌طور، میلر در توضیح فنون تحلیل یافته‌های مردم‌نگارانه هم ضعیف عمل می‌کند. داده‌های جمع‌آوری‌شده که مشتمل هستند بر صدها یا هزاران صفحه از دفترچه یادداشت، با رویه‌هایی چون تم‌گذاری‌های آنالیتیک طبقه‌بندی شده و با پیوند یافتن چندین تم درون یک تم مرکزی تحلیل می‌شوند (شنسول و لی‌کام، ۲۰۱۳).

۵. شالوده‌های فرهنگ

باربار میلر فصل ۳ تا ۱۱ را ذیل شالوده‌های فرهنگ، سازمان اجتماعی، و نظام‌های نمادین قرار می‌دهد. تأمین معیشت (فصل ۳)، تولید مثل و رشد (فصل ۴)، و بیماری و درمان (فصل ۵) را به ترتیب جزء شالوده‌هایی می‌داند که فرهنگ بر فراز آن قوام می‌گیرد (میلر، ۲۰۱۵). فصل سوم تحت عنوان «نظام‌های اقتصادی» بر سه موضوع تمرکز دارد: پنج شیوه معیشت، شیوه‌های

مصرف و مبادله، و جهانی شدن و اقتصادهای در حال تغییر. میلر شیوه‌های معیشت را در پنج نوع خلاصه کرده و در بحث‌های فصول سراسر کتاب به‌طور مکرر از این تقسیم‌بندی پنج‌گانه استفاده می‌کند: گردآوری و شکار، باغبانی، گله‌داری، کشاورزی، صنعت / دیجیتال. این پنج شیوه تأمین معیشت بر حسب ظهورشان در تاریخ بشریت طرح می‌شوند. در یک سر طیف، شکل آغازین یعنی گردآوری و شکار قرار داد و در سر دیگر طیف جوامعی که مبتنی‌اند بر صنعت یا عصر دیجیتال. میلر موضوعات مهم نظام‌های اقتصادی را بر اساس این طیف به شرح زیر توضیح می‌دهد (ص. ۴۵):

- دلیل تولید: تولید برای مصرف ... تولید برای سود
- تقسیم کار: خانواده‌محور و همپوشانی نقش‌های جنسیتی ... طبقه‌محور و درجه بالایی از تخصصی شدن شغلی
- روابط مالکیت: برابرگرایی و اشتراکی ... قشربندی‌شده و خصوصی
- استفاده از منابع: پهناور و موقتی ... متمرکز و در حال بسط
- پایداری: درجه بالا ... درجه پایین
- شیوه‌های مصرف و مبادله هم بر اساس همین طیف شیوه‌های پنج‌گانه معیشت بحث می‌شوند و در سه محور با یکدیگر مقایسه شده‌اند (ص. ۵۴):
- مصرف
 - شیوه مصرف: مینیمالیسم و نیازهای محدود ... مصرف‌گرایی و نیازهای نامحدود
 - سازمان اجتماعی مصرف: برابری / اشتراکی و مصرف تولیدات شخصی ... نابرابری طبقه‌محور و مصرف محصولات غیرشخصی
 - تأمین بودجه اصلی: نیازهای اساسی ... اجاره / مالیات، کالاهای لوکس
- مبادله
 - شیوه مبادله: مبادله متوازن ... مبادله بازار
 - سازمان اجتماعی مبادله: گروه‌های کوچک، چهره به چهره ... مبادلات بازاری ناشناس
 - مقوله اصلی مبادله: هدیه ... فروش

باربارا میلر به‌طور مفصلی جنبه‌های گوناگون این شیوه‌های تأمین معیشت یا نظام‌های اقتصادی پنج‌گانه را با مثال‌های متعدد مردم‌نگارانه توضیح می‌دهد. نویسندگان نقطه آغاز و بنیاد

بسیار مناسبی می‌گذارد برای فصول بعدی، امری که می‌تواند از تعلق خاطر فکری او به ماتریالیسم فرهنگی (هریس، ۱۹۷۵) نشأت گرفته باشد که در آن به تأمین معیشت و امر مادی توجه می‌شود.

فصل چهارم تحت عنوان «تولید مثل و رشد» به سه قسمت تقسیم شده است: شیوه‌های تولید مثل؛ فرهنگ و باروری؛ و شخصیت و چرخه زندگی. شیوه‌های تولید مثل بر اساس سه نوع شیوه معیشت (گردآوری و شکار، کشاورزی، صنعتی / دیجیتال) از هم تفکیک شده و بر اساس چهار محور با هم مقایسه شده‌اند:

	گردآوری و شکار	کشاورزی	صنعتی / دیجیتال
رشد جمعیت	نرخ تولد متوسط نرخ مرگ متوسط	نرخ تولد بالا نرخ مرگ در حال افت	منفی - کشورهای صنعتی بالا - کشورهای در حال توسعه
ارزش کودکان	متوسط	بالا	ترکیبی
کنترل باروری	ابزارهای غیرمستقیم ابزارهای مستقیم	وابستگی روزافزون به ابزارهای مستقیم تکنیک‌های پروناتالیست	روش‌های مستقیم از علم و پزشکی شکل‌های شیمیایی سقط
جنبه‌های اجتماعی	باروری هم‌شکل متخصصان اندک	ظهور تفاوت‌های طبقاتی تخصص روزافزون	باروری فشرده‌شده تخصص بالا

(میلر، ۲۰۱۷: ۶۹)

در بحث از رابطه فرهنگ با باروری، موضوعاتی که می‌تواند بین فرهنگ و فرزندآوری و رفتار با فرزندان قرار گیرند، تئورهای اصلی‌اند (صص: ۷۲-۷۶): دخول جنسی، تصمیم‌گیری درباره باروری، کنترل باروری، و کودک‌کشی. مثلاً در مورد مرگ کودکان، نویسنده پژوهش مردم‌شناس مشهور نانسی شپرهیوز در زاغه‌های برزیل در دهه ۱۹۸۰ را می‌آورد. فقر شدید در این زاغه‌ها به معنای این بود که مادرها نتوانند غذای کافی برای کودکان‌شان فراهم کنند و مجبور بودند به لحاظ روانی با مرگ مکرر کودکان‌شان سروکار داشته باشند. اکنون با وجود این‌که کودکان شمال شرق برزیل شانس بیش‌تری برای زنده ماندن دارند، ولی پسرهای نوجوان به‌طور خاصی در حال تجربه مرگ‌ومیر بالا به خاطر مواد و خشونت هستند (شپرهیوز، ۱۹۹۲). قسمت آخر فصل نیز به شخصیت و چرخه زندگی می‌پردازد. این‌جا زندگی افراد بر اساس دوره‌های رشد در بین فرهنگ‌های مختلف نشان داده می‌شوند. این مراحل بیش‌تر طبق مراحل

مرسوم رشد در سنت روانشناسی پشت هم چیده شده‌اند: دوره اول که شامل تولد، نوزادی و کودکی است، تا اجتماعی شدن در طول کودکی، هویت‌یابی در نوجوانی، و نیز مسائل بزرگسالی (صص: ۷۷-۸۷). این‌جا هم مثل سراسر کتاب مثال‌های فراوان مردم‌نگارانه آورده می‌شود تا تفاوت‌های فرهنگی در مراحل رشد آشکار شوند. همه به یک‌شکل این مراحل را طی نمی‌کنند و همین‌طور تعریف فرهنگ‌ها از کودکی، نوجوانی (مثلاً نک: مید، ۱۹۲۸)، و بزرگسالی متفاوت است.

تا این‌جا میلر بر زنده ماندن و تولید یکی مثل خود در قالب این دو فصل به‌عنوان شالوده‌های فرهنگ پرداخته است. در فصل پنجم به موضوعی می‌پردازد که می‌تواند تهدیدی بر زنده ماندن باشد: «ناخوشی، بیماری، و درمان». فصل پنجم هم در سه قسمت ارایه شده است: قوم‌پزشکی؛ سه رویکرد نظری؛ و جهانی‌شدن و تغییر. قوم‌پزشکی همان مطالعه نظام‌های سلامت موجود در یک فرهنگ است. یک نظام سلامت حوزه‌های مختلفی را در بر می‌گیرد: ادراکات و طبقه‌بندی‌های مشکلات سلامتی، مقیاس‌های جلوگیری، تشخیص، درمان (جادویی، دینی، علمی، و مواد درمانی)، و درمان‌گران. میلر به درستی اشاره می‌کند که در دهه‌های اخیر، قوم‌پزشکی دیگر فقط به نظام‌های سلامت غیرغربی بازمی‌گردد، بل زیست‌پزشکی غربی معاصر را هم در بر می‌گیرد. میلر شیوه‌های درمانی عمده در بین فرهنگ‌های مختلف را نیز بررسی می‌کند: درمان اجتماع‌محور، درمان مزاجی، درمان‌گران، و مواد درمانی.

قسمت دوم فصل مرور سه رویکرد نظری اصلی در درک نظام‌های سلامت است: ۱. رویکرد محیط‌شناختی / شیوع‌شناختی؛ ۲. رویکرد نمادین / تفسیری؛ و ۳. مردم‌شناسی پزشکی انتقادی (صص: ۹۸-۱۰۰). رویکردهای محیط‌شناختی بر سازگاری افراد با محیط طبیعی به‌عنوان رفتار سلامتی می‌پردازند. رویکردهای تفسیری به برساخت‌های فرهنگی در مورد موضوعات مختلف سلامتی متمرکزند. و رویکردهای انتقادی به تأثیر نیروهای بزرگ‌مقیاسی چون سیاست و اقتصاد بر سلامت افراد و اجتماعات توجه دارند (سینگر و همکاران، ۲۰۲۰: فصل ۱).

قسمت سوم فصل هم‌چون فصول پیشین به مسئله جهانی‌شدن و تغییر در ارتباط با موضوع فصل اختصاص دارد (صص: ۱۰۲-۱۰۸). با فرایند جهانی‌شدن، مشکلات سلامتی در سراسر جهان می‌گردند و به محل‌ها و فرهنگ‌های دوردست با سرعتی بی‌سابقه می‌روند. هم‌زمان، فرهنگ غربی، شامل زیست‌پزشکی، نیز در حرکت است. از نظر میلر، شاید هیچ جنبه دیگری از فرهنگ غربی، جز نظام بازار سرمایه‌دارانه و زبان انگلیسی، این‌چنین به بقیه جهان

نفوذ نکرده باشد که زیست پزشکی غربی نفوذ کرده است. ولی جریان فرهنگی، یک طرفه نیست. بسیاری در امریکای شمالی و اروپا در حال رو کردن به شکل هایی از درمان غیر غربی و غیر زیست پزشکی اند، مثل جابجایی ستون فقرات و ماساژ درمانی. بحث های عمده قسمت نهایی فصل عبارتند از: بیماری های مسری، ناخوشی های توسعه، پلورالیزم پزشکی، و مردم شناسی پزشکی کاربردی.

۶. سازمان اجتماعی

باربارا میلر با فارغ شدن از مسائل ریشه ای مثل تأمین معیشت، تولید مثل و بیماری برای بشر، در ادامه در قالب سه فصل «خویشاوندی و حیات خانگی»، «گروه ها و قشر بندی اجتماعی»، و «قدرت، سیاست، و نظم اجتماعی» به بدنه جوامع انسانی می رسد. مسئله این است که رابطه بین اعضای جامعه چگونه برقرار می شود، گروه ها چگونه تشکیل می شوند، و جمع چگونه پا بر جا باقی می ماند. خویشاوندی و حیات خانگی موضوع فصل ششم است. چگونه فرهنگ ها خویشاوندی را خلق می کنند؟ پرسشی است که با آن میلر بحث های این فصل را باز می کند. در همه فرهنگ ها، خویشاوندی به شیوه های معیشت و تولید مثل ربط دارد. مردم شناسان قرن نوزدهم دریافته بودند که خویشاوندی مهم ترین اصل سازماندهی در فرهنگ های غیر صنعتی و بی دولت بوده است. هم چنین کشف کردند که این که چه کسی خویشانند به حساب آید، در فرهنگ هایی که مطالعه کرده بودند از اروپا و ایالات متحده متفاوت بود. میلر مطالعه خویشاوندی در مردم شناسی را در طیف «تحلیل صوری» تا «خویشاوندی در عمل» قرار می دهد. مردم شناسان نیمه نخست قرن بیستم متمرکز بر این بودند که بفهمند در یک فرهنگ خاص چه کسی به چه کسی و به چه شیوه ای ارتباط می یابد. بدین طریق دیاگرام خویشاوندی و درخت تبارشناسی کشیده می شد و اصطلاحات خویشاوندی اهمیت می یافت. ولی مردم شناسان دیگر نگاه می کنند به این که چگونه افراد خویشاوندی را در زندگی هرروزه مراوده می کنند.

در ادامه، سه بنیان اصلی شکل دادن به روابط بین شخصی نزدیک بحث می شوند (صص: ۱۱۴-۱۲۳): ۱. تبار (شامل بحث های تبار پدری، مادری، تک خطی)؛ ۲. به اشتراک گذاشتن (شامل بحث های خانواده و به اشتراک گذاشتن غذا، فرزندخواندگی و پرستاری؛ خویشاوندی مناسک محور)؛ و ۳. ازدواج (شامل بحث های انتخاب همسر، تابوهای دایره همسران، هدایای ازدواج مثل شیربها، شکل های ازدواج مثل تک همسری و چند همسری). قسمت آخر فصل

تغییر خویشاوندی و پویایی خانوار در جهان معاصر را مطرح کند. گرچه نهاد ازدواج به‌طور کلی هنوز هم برجسته باقی مانده، بسیاری از جزئیات آن از جمله معاشقه، مراسم ازدواج و روابط زناشویی در حال تغییر است.

فصل هفتم تحت عنوان «گروه‌های اجتماعی و قشربندی اجتماعی» به آن روابط و سازمان جمعی اختصاص دارد که فراتر از واحد خانوارند، کسانی که بر مبنایی غیر از خویشاوندی با هم ارتباط دارند. گروه‌بندی‌های اجتماعی بر مبنای روابط شخصی و غیرشخصی شکل می‌گیرند. باربارا میلر باز هم به شیوه‌های معیشت بازمی‌گردد و نشان می‌دهد که بر صورت‌بندی گروه‌های اجتماعی تأثیر می‌گذارند. جمعیت‌های متحرکی چون گردآوران و شکارچیان و گله‌دارها کمتر احتمال دارد که گروه‌های اجتماعی پایداری فراتر از روابط خویشاوندی پدید آورند، چون تراکم جمعیت کم‌تر و تعامل اجتماعی مستمر کم‌تری نسبت به جمعیت‌های اسکان‌یافته دارند. این قسمت از فصل به انواع گروه‌های اجتماعی می‌پردازد، از گروه‌های چهره به چهره و اولیه متشکل از دو یا سه نفر متکی بر دوستی تا گروه‌های بزرگ‌تر و رسمی‌تر مثل گروه‌های ضدفرهنگ و اکتیویست. از این میان، گروه‌های دوستی، کلوپ‌ها، برادری‌ها / خواهری‌ها، گروه‌های ضدفرهنگی (گنگ‌های جوانان؛ گروه‌های تغییر بدن) و همکاران به‌طور مفصلی به‌طور بین‌فرهنگی توضیح داده می‌شوند (صص: ۱۳۳-۱۳۹).

موضوع مهم بعدی در این فصل، قشربندی اجتماعی است. قشربندی اجتماعی شامل روابط سلسله‌مراتبی بین گروه‌های مختلف است، گویی که در سطوح یا قشرهایی آرایش یافته باشند. گروه‌های قشربندی‌شده می‌توانند از لحاظ معیارهای مختلفی چون منابع مادی، قدرت، رفاه، آموزش و مختصات نمادین نابرابر باشند. افرادی که در جاهای بالاتر قرار دارند، مزایایی دارند که توسط گروه‌های پایین‌تر تجربه نمی‌شود و احتمال دارد که علاقمند به حفظ جاهای برترشان باشند. قشربندی اجتماعی بعداً در تاریخ بشر ظاهر شد، به‌طور واضح با ظهور کشاورزی. اکنون برخی از شکل‌های قشربندی اجتماعی جهان‌شمول شده است.

میلر بحث را به این سمت پیش می‌برد که تحلیل مقوله‌هایی چون طبقه، نژاد، جنسیت، و سن در درون نظام‌های قشربندی تفاوتی اساسی را بین آن‌ها آشکار می‌سازد، در درجه‌ای که عضویت در یک مقوله انتسابی (مبتنی بر ویژگی‌های گرفته شده از تولد) بوده است یا اکتسابی (مبتنی بر ویژگی‌های به دست آمده از طریق عمل). بنابراین، دو نوع جایگاه شکل می‌گیرد: الف) جایگاه اکتسابی: طبقه. و ب) جایگاه‌های انتسابی: نژاد، قومیت، جنسیت، و کاست. این چهار نظام انتسابی قشربندی اجتماعی متکی بر تقسیم افراد به گروه‌هایی با رتبه نابرابرند.

میلر برای پایان بخشیدن به مباحث سازمان اجتماعی، فصل هشتم را ذیل «قدرت، سیاست، و نظم اجتماعی» ارائه می‌دهد. سیاست در این فصل به معنای کاربرد سازمان‌یافته قدرت عمومی تعریف می‌شود، نه خرده‌سیاست‌های خصوصی خانواده و گروه‌های خانگی. مردم‌شناسان سازمان سیاسی را به مثابه گروه‌هایی درون یک فرهنگ تعریف می‌کنند که عهده‌دار تصمیم‌گیری و رهبری عمومی، حفظ انسجام و نظم اجتماعی، حفاظت از حقوق گروهی، و تضمین امنیت در برابر تهدیدهای بیرونی‌اند. شکل‌های بسیار سازمان سیاسی که به‌طور بین‌فرهنگی رخ می‌دهند می‌توانند در چهار سنخ خوشه‌بندی شوند که به شیوه‌های معیشت مرتبط‌اند (صص: ۱۵۳-۱۵۹):

- دسته‌ها، مرتبط با گروه‌های گردآور و شکارچی، شامل عضویت منعطف و بدون رهبران رسمی؛
- قبایل، نوع رسمی‌تر دسته؛ نوعاً مرتبط با باغبانی و گله‌داری؛ مشتمل بر دسته‌ها یا گروه‌های تباری متعدد، هر کدام با زبان و سبک زندگی مشابه و قلمرو متمایز،
- روستا، شامل قبایل و روستاهای متحد ذیل یک رئیس، رهبری که قدرت دارد،
- دولت‌ها، یک واحد متمرکز شده سیاسی شامل اجتماعات بسیار، یک ساختار بوروکراتیک، و رهبرانی که قدرت قهری دارند.

میلر در بحث از نظم اجتماعی، می‌گوید که مردم‌شناسان فرهنگی بین دو ابزار عمده کنترل اجتماعی تمایز قایل می‌شوند: هنجارها و قوانین. جوامع کوچک مقیاس بیش‌تر با کاربرد هنجارها مشخص می‌شوند و جوامع بزرگ مقیاس، به‌ویژه دولت‌ها، بیش‌تر بر کردارهای قانونی تأکید می‌کنند. همه نظام‌های کنترل اجتماعی با این واقعیت سروکار دارند که ممکن است ستیز عمومی و خشونت روی دهد. انواع این ستیزهای عمومی و خشونت عبارتند از: ستیز قومی، ستیز فرقه‌ای، و ستیز جهانی - محلی.

۷. نظام‌های نمادین

باربارا میلر پس از طرح موضوعات مرتبط با ریشه‌های فرهنگ و بدنه جمعی، به سطح ناملموس‌تر حیات بشر می‌پردازد: نظام‌های نمادین. این نظام‌ها در سه فصل جای می‌گیرند: «ارتباطات»، «دین»، و «فرهنگ بیانی». فصل نهم درباره ارتباطات مردمی و زبان است، با تکیه بر مردم‌شناسی زبان‌شناختی و مردم‌شناسی فرهنگی. این فصل ابتدا از این بحث می‌کند که چگونه

انسان‌ها تعامل کرده و چه چیزی تعامل انسانی را از تعاملات حیوان‌های دیگر متمایز می‌کند. قسمت دوم مثال‌هایی از زبان، خرده‌فرهنگ، و نابرابری ارایه می‌دهد. و قسمت سوم تغییر زبان را از خاستگاه‌هایش در گذشته دور تا دلگرانی‌های معاصر نسبت به فقدان زبان بررسی می‌کند. انسان‌ها می‌توانند با واژه‌ها، چه کلامی و چه نشانه‌ای، با ژست‌ها و شکل‌های دیگر زبان بدن مثل لباس پوشیدن و سبک مو، و با استفاده از تکنولوژی مثل موبایل‌ها ارتباط برقرار کنند. بسط بحث‌ها شامل می‌شوند بر زبان و ارتباط کلامی (ویژگی‌های زبان انسانی و خصوصیات شکلی زبان کلامی)، زبان غیرکلامی (زبان نشانه‌ای با حرکات دست و زبان بدن)، و ارتباط برقرار کردن با رسانه و تکنولوژی اطلاعات.

نویسنده دو نظریه تأثیرگذار قرن بیستم در مطالعه رابطه بین زبان و فرهنگ را توضیح می‌دهد. نظریه اول توسط دو بنیان‌گذار مردم‌شناسی زبان‌شناختی، ادوارد ساپیر و بنجامین ورف صورت‌بندی شد: زبان افراد بر چگونه اندیشیدن آن‌ها تأثیر می‌گذارد. نظری دوم از زبان‌شناسان اجتماعی به عنوان برساخت‌گرایان فرهنگی بیرون آمد: بافت فرهنگی و اجتماعی است که زبان و معانی آن را شکل می‌دهد. اکثر مردم‌شناسان معتقدند زبان، فرهنگ، بافت، و معنا ارتباط متقابل قوی‌ای با هم دارند: زبان، فرهنگ را شکل می‌دهد و بافت فرهنگی هم زبان را شکل می‌دهد.

فصل دهم به یکی از مهم‌ترین موضوعات پژوهشی از آغاز رشته مردم‌شناسی می‌پردازد. میلر تعریفی معاصر و جامع‌تر از دین می‌دهد: باورها و رفتارهایی که مرتبط با موجودات و نیروهای فراطبیعی‌اند. در ادامه، بحث‌هایی از جمله جادو در برابر دین مطرح می‌شوند. باورها در طی نسل‌ها از طریق دو شکل اصلی اسطوره و اصول اعتقادی منتقل می‌شوند. باورهای درباره نیروها و موجودات فراطبیعی و باورهایی درباره فضای مقدس به بحث گذاشته شده‌اند. دومین عنصر مهم کردارها هستند. کردارهای مناسبی به عنوان رفتارهای الگوییافته و تکراری متمرکز بر قلمرو فراطبیعی تعریف شده‌اند. ذیل کردارهای مناسبی، مناسب چرخه‌های زندگی، زیارت، مناسب وارونگی، و قربانی توضیح داده شده‌اند. سپس متخصصان مذهبی مطرح می‌گردند: شمن‌ها و کشیش‌ها، و دیگر متخصصان مذهبی.

قسمت دوم فصل به ادیان جهان و تنوعات محلی‌شان اختصاص دارد (صص: ۲۰۳-۲۱۱). دین جهانی بر اساس تکیه بر منابع مکتوب، پیروان زیاد فراتر از مرزهای کشور و دلمشغولی به رستگاری تعریف می‌شود. تاریخ، توزیع و فنون اصلی پنج دین جهانی پایدار مطرح می‌شوند: هندوئیسم، بودیسم، یهودیت، مسیحیت، و اسلام. و برای هر یک از این دین‌ها، مثالی از

تغییرات محلی ارایه می‌شود. نتیجه عمومی پژوهش‌های مردم‌نگارانه آن است که وقتی یک دین جهانی وارد منطقه فرهنگی جدیدی می‌شود، با سنت‌های دینی محلی مواجه می‌گردد. در بسیاری از موارد، دین تازه و دین‌های محلی به‌عنوان سنت‌های مجزایی همزیستی می‌کنند، چه به‌عنوان مکمل و چه رقیب؛ چیزی که پلورالیسم دینی نامیده شده است. در انتهای این قسمت، ویژگی‌های دین‌های آفریقایی هم اضافه شده‌اند.

قسمت آخر فصل، مسیرهای تغییر دینی را توضیح می‌دهد. تمامی دین‌ها اسطوره‌ها و اصول عقایدی دارند که باعث استمرار در باورها و کردارهایشان می‌شود. ولی هیچ دینی بدون تغییر نیست. جنبش‌های احیا، سایت‌های مقدس مورد نزاع، و آزادی دینی به مثابه حق بشر در قسمت نهایی فصل بحث شده‌اند.

باربارا میلر نظام‌های نمادین را با پرداختن به «فرهنگ بیانی» در فصل یازدهم به پایان می‌برد: حوزه‌ای وسیع از رفتار و اندیشه انسانی که شامل رفتارها و باورهای مرتبط با هنر، فراغت، و بازی‌اند. این فصل با بحثی در باب دیدگاه‌های نظری در مورد هنر بین فرهنگی و چگونگی مطالعه هنر و فرهنگ بیانی توسط مردم‌شناسان آغاز می‌شود. سپس، بازی و فراغت به‌طور بین فرهنگی بررسی می‌شود. و در نهایت، مثال‌هایی ارایه می‌شود از این‌که چگونه فرهنگ بیانی، به ویژه وقتی به‌عنوان میراث فرهنگی تعریف می‌شود، منبعی پر مناقشه است، هم به لحاظ مادی و هم بر حسب هویت‌های فردی، محلی، ملی، و جهانی.

۸. حرکت و توسعه

باربارا میلر با پایان موضوعات مهمی که ذیل سه محور شالوده‌های فرهنگ، سازمان اجتماعی، و نظام‌های نمادین قرار می‌دهد به دو موضوع مهم دیگر هم اشاره می‌کند که در روزگار معاصر اهمیت یافته‌اند. فصل دوازدهم در مورد حرکت افراد و گروه‌هاست. ابتدا اطلاعاتی درباره مقوله‌های مهم مهاجران و فرصت‌ها و چالش‌های پیش روی آن‌ها ارایه می‌شود. سپس، توصیف‌هایی از چند نمونه از مهاجران به ایالات متحده و کانادا طرح می‌شوند. و دست آخر، مسائل مبرم مرتبط با مهاجرت مثل حقوق بشر و برنامه‌های جلوگیری از خطر را به بحث می‌گذارد. فصل سیزدهم، به‌عنوان فصل پایانی، به مسئله توسعه می‌پردازد. تمرکز اصلی تلاش‌های توسعه‌ای، جلوگیری یا تقلیل فقر است. عمده بحث‌های فصل عبارتند از فرایندهای تغییر اجتماعی از خلال ابداع و اشاعه، نظریه‌ها و مدل‌های توسعه (مدرنیزاسیون، توسعه رشدمحور، توسعه توزیعی، توسعه انسانی، توسعه پایدار)، رویکردهای نهادی به توسعه، و

پروژه توسعه (مجموعه فعالیت‌های طراحی شده برای عملی کردن سیاست‌گذاری‌های توسعه‌ای). قسمت آخر به دو گروهی می‌پردازد که نقشی فعال در بازتعریف توسعه داشته‌اند: بومیان و زنان.

۹. نتیجه‌گیری

در نتیجه‌گیری به شمردن برخی از مزایا و معایب کتاب باربارا میلر می‌پردازم. نقاط قوت کتاب را می‌توانم در موارد زیر خلاصه کنم: درگیری ملموس. میلر فضایی ملموس و واقعی به بحث‌های مفهومی و نظری می‌دهد. خواننده به‌طور مستمر بین متن و واقعیت رفت و برگشت می‌کند و از این طریق، به درک قابل فهم‌تری از مطالب می‌رسد. مثلاً نویسنده قاب‌های «کالچراما» را در بین مطالب فصول انداخته است تا خواننده چند دقیقه‌ای سفری تخیلی به یک فرهنگ خاص بکند و تا حد بسیار نازلی بفهمد که روش‌های میدانی مردم‌شناختی چه چیزی می‌تواند برای افرادی که دورند به ارمغان بیاورند. درگیری خواننده فقط به ارتباط ملموس محدود نمی‌شود، بل که با کشاندن بحث‌ها و تأثیر موضوعات مورد بررسی به مسائلی چون محیط زیست، خواننده متوجه می‌شود که تا چه حدی یک مفهوم ظاهراً نظری و معنایی می‌تواند بر فضای ماتریال تأثیر بگذارد. برجسته کردن محیط زیست به ویژه از این نظر اهمیت دارد که خوانندگان در جهان معاصر امروز با بحران‌های آن به‌طور جدی‌تری مواجه می‌شوند.

یادگیری تفکر مردم‌شناختی. میلر با واداشتن خواننده به اندیشیدن از نوع تفکر مردم‌شناختی تلاش می‌کند تا تجربه‌ای مردم‌شناختی در دانشجویان تازه‌وارد این رشته ایجاد کند. او با آوردن مثال‌هایی گوناگون از موضوعات مختلف یا در مقابل هم قرار دادن بحث‌های نظری، از خواننده می‌خواهد تا بر اساس تجربه زیسته خودش در برابر این مثال‌ها قرار گرفته یا موضع بگیرد. مثال‌ها و بحث‌های نظری به صورتی طرح می‌شوند تا اصول بنیادین تفکر مردم‌شناختی را آشکار کنند، مثل بسترمندی یا نسبی‌گرایی.

کاربرد دیدن مردم‌شناسی فرهنگی. میلر با خوراندن مردم‌شناسی کاربردی به کل مطالب فصول، مزیت مردم‌شناسی برای جهان پرمشکل امروز را نشان می‌دهد. قاب‌های «مردم‌شناسی به درد می‌خورد» از این نظر اهمیت دارند. دریافت این نکته برای رشته مردم‌شناسی فرهنگی در ایران بسیار مهم است. درحالی‌که شیوه آموزش در دانشگاه‌های ایران در این رشته اساساً به‌طور غیرکاربردی پیش می‌رود و دانشجویان همواره از به درد نخور بودن رشته شکایت می‌کنند، میلر با مثال‌های متعددی از کارهای مردم‌شناسان و جوامع و فرهنگ‌های مورد مطالعه آن‌ها نشان

می‌دهد که تا چه حد زیادی مردم‌شناسی فرهنگی از گفتمان بی‌درد دانشگاهی در ایران خارج شده و وارد واقعیت‌های هرروزه شده است. جلوگیری از وقوع مشکلات یا حل مسائل اجتماعی، از انگیزه‌های اصلی میلر در علاقمندی به مردم‌شناسی و نوشتن این کتاب است و برای همین نقش قابل توجهی به کاربردی بودن مردم‌شناسی در عرصه‌های گوناگون داده است. طرح دیدگاه‌های انتقادی. تفاوت دیگر و مزیت دیگر اثر باربارا میلر در مقایسه با آثار دیگر آموزشی در مردم‌شناسی فرهنگی آن است که همواره در کنار بحث‌های نظری مرسوم که اغلب به لحاظ سیاسی محافظه‌کار و به لحاظ اخلاقی ساکت‌اند، شاخه‌های نوظهور انتقادی را نیز می‌آورد، مثلاً مردم‌شناسی رسانه‌ای انتقادی یا مردم‌شناسی پزشکی انتقادی. بار مناسب نظریه انتقادی در بین موضوعات مختلف فصول سراسر کتاب، چیزی است که معمولاً کمتر در آثار دیگر آموزشی به میان می‌آید. ولی میلر تلاش کرده به‌طور متناسبی وزن خوبی به رویکردهای انتقادی بدهد، به ویژه با توجه به غفلتی که به خاطر سایه سنگین مفهوم فرهنگ از مسائلی چون ستیز، نابرابری، و قدرت شده است.

تغییرات معاصر در هر موضوع. میلر قسمت‌های پایانی هر سیزده فصل را به وضعیت معاصر موضوعات بحث‌شده اختصاص می‌دهد. بدین طریق، خواننده فهمی معاصر از موضوع پیدا می‌کند. معاصریت موضوعات به طور خاص در ارتباط با جهانی شدن و تغییرات ناشی از آن طرح شده‌اند. این باعث پر شدن تقیصه‌ای می‌شود که برخی از آثار آموزشی در مردم‌شناسی فرهنگی از آن رنج می‌برند. میلر در هر ویراست کتاب کوشیده تا رخدادهای مهم و اخیر مرتبط با موضوعات مختلف را به کتاب اضافه کند و به این شیوه، روزآمدی اثرش را حفظ نماید. این امر باعث می‌شود خواننده درکی درزمانی از موضوعات کسب کند، یعنی آن‌ها را در یک بستر زمانی بلندمدت ببیند و بفهمد. هم‌چنین میلر، همسو با عنوان کتاب، به‌طور خاص بر جهانی شدن تأکید می‌کند و تأثیرات و تنوعات محلی آن را می‌کاود.

از نقاط ضعف کتاب میلر به چندین مورد در لابه لای مرور محتوای اثر پرداختم، از جمله از قلم انداختن برخی از جنبش‌های نظری معاصر مثل وجودگرایی یا چرخش حسی. همین‌طور میلر در فصل دوم که مربوط به روش پژوهش در مردم‌شناسی فرهنگی است خام‌دستانه عمل کرده است. او در مورد شیوه بازنمایی و فنون تحلیل داده‌های مردم‌نگارانه چندان مطلب درخوری ارایه نمی‌دهد. نقطه ضعف آخر این اثر آن است که کتاب همراه با یک بسته آموزشی وسیع تهیه شده تا تجربه مدرس‌ها و دانشجویان را زیاد کند، شامل «راهنمایی مدرس همراه با تست‌ها»، «مای تست»، و «پاورپوینت برای مردم‌شناسی فرهنگی در دنیال در

جال جهانی شدن»، «تکنولوژی آموزشی REVEL طراحی شده برای شیوه‌ای که دانشجویان امروز می‌خوانند، فکر می‌کنند و یاد می‌گیرند»، «استراتژی‌هایی در تدریس مردم‌شناسی، ویرایش ششم». این بسته صرفاً از طریق سایت www.pearsonhighered.com و با داشتن نام کاربری و رمز عبور قابل دسترسی است. این امر مسئله نابرابری را طرح می‌کند، امری که میلر کوشیده بود در این کتاب بر نقش مردم‌شناسان در کاستن آن تأکید کند.

کتاب‌نامه

جکسون، مایکل، آلبر پی‌یت، و لارنت دنیو (۱۳۹۶)، *انسان‌شناسی وجودی: بررسی وضع انسان نه فرهنگ*، گردآوری و ترجمه اصغر ایزدی جیران، تهران: تیسرا.

هاوز، دیوید و کانستنس کلسن (۱۳۹۵)، *انسان‌شناسی حسی*، گردآوری و ترجمه اصغر ایزدی جیران، تهران: فروغ‌اندیشان هنر.

ایزدی جیران، اصغر (۱۳۹۷)، *فعال‌سازی ظرفیت‌های رهایی‌بخش انسان‌شناسی*، آبسکورا.

- Clifford, James & George Marcus. 1986. *Writing Culture: The Poetics and Politics of Ethnography*, Berkeley: The University of California Press.
- Emerson, Rachel, et al. 2011. *Writing Ethnographic Fieldnotes*, 2nd edition, Chicago: University of Chicago Press.
- Harris, Marvin. 1971. *Culture, Man and Nature*. 2nd edition, New York: Thomas Y. Crowell.
- LeCampte, Margaret & Schensul, Jean. 2013. *Analysis and Interpretation of Ethnographic Data: A Mixed Methods Approach*, Volume 5, Second Edition, Lanham, MD: AltaMira Press.
- Lindholm, Charles. 2007. *Culture and Identity: The History, Theory, and Practice of Psychological Anthropology*, Oneworld Publications.
- Marcus, George & Cushman, Dick. 1982. Ethnographies as Texts, *Annual Review of Anthropology*, 11: 25-69.
- Mead, Margaret. 1928. *Coming of Age in Samoa*, New York: Morrow.
- Miller, Barbara. 2015. *Cultural Anthropology*, Eighth Edition, Boston: Pearson.
- Miller, Barbara. 2017. *Cultural Anthropology in a Globalizing World*, 4th Edition, Boston: Pearson.
- Scheper-Hughes, Nancy. 1992. *Death without Weeping: The Violence of Everyday Life in Brazil*, Berkeley: University of California Press.
- Singer, Merrill et al (eds). 2020. *Introducing Medical Anthropology: A Discipline in Action*, Third Edition, Lanham: Rowman & Littlefield.